

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Рік I.

Київ, субота, 25 жовтня 1941 р.

Ч. 40

ПРО НАШІ КАДРИ

Що долю всякої справи вирішує її працівники — це аксіома.

Що майбутнє України залежатиме від уміння українців працювати, самим організувати життя своєї нації є теж очевидним. Українці мають зараз значні можливості творити, працювати.

Наше господарство, культура, громадське життя потребуватимуть стільки працівників, що кожна людина має цілковиту змогу дістати роботу, яка відповідає її умінням. А вже цьому нема ніяких перешкод.

Практичний добір кадрів, особливих керівних, для наших інституцій, установ, підприємств — завдання першорядного політичного значення.

В добір наших кадрів, як і у всякій іншій справі, треба керуватись твердим, реальним принципом. Відхід від принципових позицій тут незмінно завдасть шкоди національним інтересам українців, спричиниться до глибоких помилок, дріб'язкових суперечок, чвар, боротьби амбіцій.

За основу в питанні про добір кадрів мають виступити здібності людини, її фахова кваліфікація та досвід.

Це є цілком природний принцип, нехтування яким до добра ніколи не доводить.

Сумний досвід більшовицьких кадрів це положення підтверджує. Саме у совєтах на керівну роботу, здебільшого, призначалися люди з «політичної благонадійності». На ділову ж кваліфікацію такого партійного працівника дивилися як на щось другорядне. Такий принцип добору кадрів приводив до постійного хаосу в усій роботі і зрештою спричинився до цілковитого краху більшовизму.

На цей досвід маємо постійно зважати.

На керівну роботу треба добирати людей відповідного фаху, людей, що мають, крім громадського, ще, так би мовити, технічний авторитет. Смішним бо є, наприклад, коли учитель мови стає до керівництва торговельного. Він мусить спершу навчитися цій справі на низовій роботі. А вже нічого, крім пустих балажок, від такого «керівника» чекати не можна.

Було б також великою помилкою орієнтуватись при доборі кадрів виключно на готові авторитети або заслуги. На керівну роботу повинні виходити всі здібні, ділові українці, аби тільки своїми знаннями та хистом вони відповідали певній роботі.

Брак практичного досвіду організаційної роботи не може бути пере-

шодою. За часів совєтів це було змоги збагатитись досвідом.

Досвід прийде з часом — це певне.

З цих проведених принципів маємо зробити висновок про ставлення до тих працівників-українців, що посідали керівні посади за совєтів, хоч і були неспартійні. Треба зважити на те, що дехто потрапив на керівну роботу випадково. Для інших посідання керівних посад було вислідом їх знань. Дехто був у керівництві з міркувань нелегальної діяльності проти більшовизму. Було у керівництві немало й чесних людей. Треба довіряти нашим українцям. Це довір'я не пайвистість чи кориткозорість. Все-переможна ідея національного життя України є основа цьому довір'ю. Було б другим чинити будьякі перешкоди ширим людям, посилаючись виключно на формальні міркування. Тоді б ми стали подібними до тих самих більшовців, що досліджували біографії бабків та дідів. Коли ж працювати українцям, як не зараз? Треба шире ставитись до людей й вимагати ширості від них.

Інше ставлення повинно бути до тих, хто готовий служити кому завгодно і як завгодно, аби платили гроші. Ці люди несправді, як і все нечесне, безпринципове. Вони не матимуть авторитету у громадськості, отже не можуть бути на керівній роботі.

Як у всякій великій справі, у доборі кадрів можуть трапитися прикриті помилки. До роботи інколи можуть стати люди нечесні, явно ворожі нашій справі, різні підлабузники тощо. Та вони не змінять ходу подій, їх діяльність буде короткочасною, саме життя салить їх з наших рядів.

Головне тепер — швидко працювати, набирати досвід державної організаційної роботи. Треба застерігти проти поспешності, дилетантства, переосакування з роботи на роботу.

Україні нашої потрібні фахівці та організатори всіх галузей суспільного та господарчого життя, потрібні люди, здатні до вповненого, вірного керівництва. Ці якості треба в собі виробляти, а на це потрібний час і праця.

Добро Нації понад усе. Це основна засада всього, тим самим і добру кадрів.

Хто свідомо шкодить нашій справі, в кого руки в крові брата — тому немає місця між нами.

Хто хоче шире працювати для свого народу, тому двері широко відкриті.

Ю. ШВИДКИЙ.

Терор у Москві

(130) Виключачи з нещодавно оголошеної постанови державного комітету оборони СРСР, в Москві вже оголошено перші смертні вирок.

Югославські й англійські інтриги в Софії

(129) В Софії 35 осіб обвинувачено у ворожих діях проти держави. Югославські й англійські посольства інспірували і приховували їх роботу. Внесено смертний вирок.

Тимошенко і Будьонний в неласці

(122) У Донецькому басейні союзні армії безупинно просуваються. Протягом тижнів нічого не чути про Будьонного, який, згідно з нествердженим повідомленням, мусив поїхати у неласку Кремля. Заклепаним століття Москви було названо нового генерала, маршала Тимошенка. Більше шавів не згодують.

БОЇ ЗА 60 КІЛОМЕТРІВ ВІД МОСКВИ

(136) Головна квартира Фюрера, 23 жовтня

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

Не зважаючи на несприятливу погоду, наші війська протягом останніх днів широким фронтом прорвали зовнішні оборонні позиції в південно-західному і західному напрямку від совєтської столиці.

В деяких місцях наші передові частини вели бій за 60 кілометрів від Москви.

Минулої ночі на Москву скинуто фугасні і запалювальні бомби.

Підводні човни потопили чотири ворожих судна разом на 32.000

рбт. При цьому в Атлантичному океані загинув британський військовий транспорт «Оранія» на 14.000 рбт., який ішов під сильним і швидкохідним конвоєм.

Під час денних нападів бомбардувальники потопили одне вантажне судно на 1.500 рбт. і в наслідок попадання бомб пошкодили велике торговельне судно.

Нічні нальоти авіації при добрій видимості були спрямовані проти портового району Біркенхеда. На важливих вогнищах спорудах виникли великі вибухи і пожежі.

Інші бомбардувальники успішно скинули бомби на район порту Грет-Армут.

Протягом минулої ночі ворог скинув фугасні і запалювальні бомби на різні місця Західної Німеччини. Серед цивільного населення є незначні жертви. Матеріальні збитки невеликі. Зенітною артилерією збито три британських літаки.

За час з 15 до 21 жовтня 1941 року англійська авіація втратила 59 літаків, тоді як наша авіація в боротьбі проти Великої Британії втратила 8 літаків.

НІМЕЧЧИНА Є ВИКЛЮЧНИМ ВОЛОДАРЕМ СУХОДОЛУ

БЕРЛІН, 23 жовтня. Турецька преса, торкаючись глибоких причин теперішнього прагнічного настрою в Англії, пише, що той факт, що, не зважаючи на вбачення в дію телеграфічної совєтської військової сили, Німеччині не можна було завдати ніякої шкоди, перш ніж промислову думку Англії і США.

«Польо д'Італія» пише, що падіння і поразка Сталіна розвіє волюнтаристичне опуканство, вигадане за Атлантичним океаном. Англії тепер доведеться одного дня поставити власні війська під удар Німеччини, Італії й усієї нової Європи, а саме цього Лондон намагається уникнути за всяку ціну.

Історія вбачає в героїзмі німецького народу найважливішу подію цього часу, пише еспанська газета «Шубіо». В боротьбі, яка врятує на смерть більшовизм, одночасно народжується надія на нову епоху європейської єдності.

Німеччина злиплена єдиним володарем континенту — такий висновок з німецьких успіхів на Сході робить болгарська газета «Утро». Держави осі, пише ця газета, скерують європейську політику в той бік, який їй забажається.

Президент Словаччини в Головній квартирі Фюрера

(115) На запрошення Фюрера словацький державний президент д-р Тіссо та прем'єр-міністр д-р Тука відвідали Головну квартиру Фюрера.

Нестача сталі в США

(131) Офіційно вважають, що нестача сталі в США в 1942 році становитиме 5—10 мільйонів тонн. Крім того, кілька наступних років не можна буде здійснити заплановану програму розширення видобутку сталі.

Англійські населені пункти кілька тижнів без світла

ЖЕНЕВА, 23 жовтня. Як сповіщає лондонська газета «Дейлі Мейк», в англійському графстві Норфолк уже кілька тижнів ціла низка населених пунктів не має освітлення.

Причиною цього є цілковитий брак парафіну. Йдеться про сільські райони, які не забезпечені газом чи електрикою і тому змушені користуватись лише свічками.

Письменник Гамсун про нову Європу

(132) Норвезький письменник Гамсун надрукував у пресі Осло про те, що він визнає нову Європу під німецьким провідом.

Кара смертю за спекуляцію

(118) Еспанський уряд видав розпорядження про те, що у вівторок відбуватиметься страта спекулянтів.

В майбутньому спекулянти засудуватимуться, як бунтівники і як злочинці проти держави і народу.

Виголодження беззахисних

ВІПЦІ, 23 жовтня. Головна блокада Черчілля проти французької колонії Сомалі призвела до дальшого вогнищення харчової кризи. Наслідком недостатнього прожиткового мінімуму є зростання захворювань.

В Джибуті за один тільки день смертність досягла 70%. Вже давно в лікарнях нестача ліжок для хворих.

Всі випадки смерті через голод у французькому Сомалі йдуть за рахунок містера Черчілля, який подякував колишнім своїм спільникам жорстокою голодною війною.

Поздоровлення Фюрера

(134) Фюрер передав телеграфом свої поздравлення японському мікадо з приводу весілля його брата Мікаса.

Рузвельт прагне війни

(127) Надано на одному засіданні Рузвельт заявив, що він намагається усунути остальний омір у питанні про активну участь США у війні.

Британський терор в Іраку

АНКАРА, 23 жовтня. Англійці почали в Іраку нову хвилю арештів. Всім жителям Ірака, що виразно виявляють свої національні погляди, запрожує безпека бути кинутими в тюрму. Так Черчілля хоче зламати прагнення іракського народу до свободи.

Запит Сполучених Штатів до Аргентини

(135) Сполучені Штати зробили запит в Аргентині щодо постачання хліба Совєтському Союзу. Це потрібно тому, що більша частина совєтських зернових районів перебуває у руках Німеччини.

Зміцнення оборони Азорів

ЛІССАБОН, 23 жовтня. Для посилення португальських гарнізонів на Азорських островах послано шість військових з'єднань. Португальське воєнне міністерство закликало всіх офіцерів запасу добровільно з'явитися до війська. Цю відозву слід поставити в зв'язок з новою посилкою португальських військ на Азори та Башифейрські острови.

Фюрер Адольф Гітлер сказав 3 жовтня 1941 р.:
„Ми ставимо весь континент на службу нашій боротьбі проти більшовизму“.
Українцю, твоє місце—поруч з Німеччиною в боротьбі за кращу Європу!

Нафта у світовій політиці

Старий Клемаксо колись говорив, що у війні «нафта є так само важлива, як і кров», бо дійсно противники Німеччини у світовій війні «за тиллях нафти добилися до перемоги». Велика німецька офензива (наступ) навесні 1918 р. розбилася тому, що Німеччині забракло нафти на те, щоб моторизованими колонами забезпечити армію швидке постачання. І тому офензиву по перших брауншвейгських успіхах перервано, а противники могли зібраними пашівками резервами заклати пробиту вже у фронті протилу на не допустити до пролому під Амьєн. З другого боку, завдячує Антанта свої кінцеві успіхи не в останній мірі і величезним резервам бензину. Це дало їй змогу далі вести війну в сильній мірі економити та кинути до бою більшу кількість бронетанкових частин і авіації для підтримки своєї шкоти, яка вже падала з ніг.

Якщо нафта вже з кінцем світової війни відіграла вирішальну роль, то її воєнно-політичне значення в період між світовою і теперішньою війною зросло в міру того, як збільшувалася моторизація армії та невідчужимий рист авіації. Згідно з теоретичними обчисленнями відеоських «Міністерств нафтаїхе Міттайянген» з березня 1933 р. щоденна потреба в бензині сильного повітряного флоту у воєнний час становить усього 2 1/2 мільйонів літрів, на що потрібно, приблизно, 9 мільйонів літрів нафтової ролі. Як звичайно, що від того часу повітряні флоти великих держав збільшилися кількісно і, що найважливіше, важкі бомбардувальники потребують бензину особливо багато та що, крім того, збільшилась потреба в бензині ще і в армії і морському флоті, обминаючи вже збільшену потребу воєнної індустрії і національного господарства, — то можна бодай приблизно уявити собі, яку кількість нафти пожирає теперішня війна.

Моторизація військових озброєнь, що відбувалася поряд з моторизацією цілого господарства і комунікації, зробила нафту, яка по світі розділена дуже нерівномірно, природним продуктом, за який ведеться найбільш пристрасна боротьба в цілому світі. Від закінчення світової війни це «цвітне золото» відіграло весь час міцну і щораз більш вирішальну роль як у світовій, як і в міждержавній торгівлі. Найкращим прикладом цього є сама Англія. Во-

на сама не має достатніх родовищ нафти ані в себе дома, ані в своїх домінонах, і тому ціла її політика була спрямована то на здобуття нових джерел, то на опанування і забезпечення собі дозовоїв доріг. Ціла передвоєнна політика Англії, її бруталні методи в Палестині й Іраку, її ославлені трикутники авіаційних баз на Середземному морі (Кіпр — Александрія — Гаїфа), стосується в однаковій мірі до забезпечення Суєцу, як і до безпечного видобування нафти з Мосульських джерел та до забезпечення союфіді of Аглоу е Аговодпофен 19 на побережжі Палестини.

Крім того, головною нафтовою районою, намагалася Англія забезпечити собі і головну частину румунських нафтових джерел. Клопотання румунською нафтою було головним фактором цілої англійської політики на Балканах, від безглуздох гарантій починаючи і спробами саботажів кінчаючи.

Ціла англійська світово-політична система, шукання союзників і укладання договорів — все це «смердить нафтою», все це має на меті забезпечення собі її джерел та постачання на випадок війни. Джерела Мосульської нафти і її постачання до Англії можна було вважати за забезпечені, з огляду на сильну тоді британську стратегічну позицію на Середземному морі, особливо в його східній частині. В західній частині Середземного моря не має Англія на цілому довгому на 1800 кілометрів просторі між Мальтою і Гібралтаром ні одної бази, отже, на випадок війни мусила звеслати на акцію ворожого морського і повітряного флоту. Тим то Англія намагалася забезпечити собі союзництво Франції, особливо від того часу, як погіршали її взаємини з Італією.

ГОСПОДАРСЬКА ВІЙНА МІЖ США І ЯПОНІЄЮ

Коли японський адмірал Номура в лютому 1941 р. був дипломатичним представником свого краю у Вашингтоні, він дотримувався певної частково своєї програми, як давнішого міністра закордонних справ, і за порозумінням зі Сполученими Штатами та для реабілітації торговельних взаємин обох країв, ладен був принести навіть певні жертви. Але й адмірал Номура приймав призначення на новий пост вже з доброю дозою розчарування. Він нічого не говорив про великі надії на нове порозуміння, натомість заявив: «Я не роблю собі ніяких ілюзій. Я їду до Вашингтона як звичайний собі моряк, який не питає, чи він зможе пливати, чи мусить піти на дно». Цей прогноз був дуже поважний, та все ж таки він, з огляду на кінцевий стан між США і Японією, не міг бути досить позитивним. Місія Номура скінчилася нічим. Біла господарська війна між Вашингтоном і Токіо вже ніколи запроваджена. Останні повідомлення, наприклад, про конфіскацію японського сирового шовку, свідчать про дальше погіршення взаємин та про загострення тону.

Японія енергійно обстоює встановлення в східно-азійському просторі «нового ладу», і тому крок за кроком моноелентно (послідовно) вживає заходів, що їх США використовують як причину до щораз гострішого запровадження господарської ізоляції Японії, яку вона, до речі, веде вже багато років. В тому оточуванні беруть в щораз більшій мірі участь краї англо-американської групи; від 25 липня, отже, від дня, коли Рузвельт дав розпорядження заморозити японське майно в США, між Японією і США розпочалася одверта господарська війна, яка вже ледве чи могла б бути гострішою. Правда, говориться про окремі ліцензії, що могли б допускати деякий товарний обмін, але немає сумніву, що тісні торговельно-політичні взаємини між Японією, з одного боку, та Америкою і Англією — з другого, якщо зможуть в майбутньому взагалі існувати, то тільки живити. Рузвельт імовірно не хотів би надто сильно провокувати японські зацікавлення на нафту в Голландській Індії і тому ще дозволяє деякий виїзд американської нафти. Невдовзі Рузвельт сам заявив, що приділенням малих порцій нафти він від двох років держить Токіо на

шпурку. Як довго Рузвельтові вдасться ще політизувати нафтою, належить вгадати. Бо практично існує нім незвичайно гостра голландська блокада Японії державами англо-американського блоку, на яку Японія і її союзники відповідають не менш гострою протизаблокою.

Характерно, що по першому засіданні кабінету адмірала Новаї в січні 1940 р. США скасували господарський договір, що існував між обома країнами від 1911 р. Це був без сумніву черговий протест Америки проти рішучого домагання кабінету Новаї встановити «новий лад» в Азії.

Дальші події не дали на себе довго ждати. За Американку пішла Англія і скасувала торговельний та мореплавський договори, що їх мала з Японією від 1934 р., а також господарський договір між Японією та Індією і Брїмою. До американсько-англійських заходів долучилися далі Нова Зеландія, Австралія і всі інші англійські домініони. Заморожені японського майна заповіді ще й Канада та Голландська Індія. Японія, Манчжоуї, Внутрішня Монголія та нанкінський уряд відповіли на це відповідними протизаходами.

Токіо здає собі цілком справу з політичних причин оголошеної господарської війни. Підкреслюючи, що відповідальність за дальший розвиток подій несуть виключно ворожі краї, Японія йде далі енергійно раз наміченим шляхом нового ладу в Азії.

Зі світу

БОМБІЙ. Англії заарештували голову і секретарів Всендійського конгресу за те, що вони відмовилися заклинати індусів до воєнної допомоги для Англії. Замість того багато інших членів конгресу; деякі з них почали голодовий страйк.

БЕРЛІН. У великих боях на Сході беруть участь і іспанські льотчики. Останньо атакували іспанські ескадри советські частини, що йшли

на фронт, і знищили багато військових авто та завдали дорогої кривавої втрати.

АНКАРА. Індія має замало кораблів для перевезення рідкого палива. Це змушує уряд Індії провадити обмеження продажу бензину приватним особам. Як доносить з Шахя, Індія мусить покривати своє запотребовання на бензин для оборони краю 75% з закордону.

Румунські жиди зобов'язані дати армії одяг

(133) В Румунії жиди зобов'язані дати на армію відповідну до їх можливостей кількість одягу та взуття.

Цензуруватимуть японські посилки

(117) Лондонське радіо повідомляє, що Сполучені Штати від сьогодні будуть цензурувати японську пошту.

Виватки будуть зроблені тільки для пошти до Манчжоуї і Китаю.

Про культуру нашого побуту і звичаїв

Як приємно стає на серці, коли на вулиці, в установі або помешканні чути, як молоді люди, поважні чоловіки й жінки вживають у розмові форму ввічливого звернення: пане, панове, пані, панно, добродію.

Ми зовсім не проти й таких слів, як «товариш» (друг, приятель, колега) чи «прошачення», які дуже давні і часто зустрічаються: перше — в старовинних асоціальних думках і піснях, друге — в суспільно-політичних інституціях Західної Європи. Вся річ у тому, що советські часи надали цим словам негативного значення. «Товаришами» називали і свого заслуженого академіка чи професора і безвусого студента, що ідеи брутално заявляв поважній особі його претензії та безпідставні вимоги. Старенька бабуся і 15-літня онука теж були «товаришами». З бігом часу ця форма звертання стерла всяку різницю між людьми неоднакового віку, становища, заслуг і т. д. і цим самим знизила повагу менших до старших. Слово «товариш» за останні роки майже вилзло з ужитку. Його можна було по-

чувти в суді або в міліції, де міліціонер при «спільненні» службових обов'язків презирливо називав ним однаково відвідувачів і зарплатних порушників громадського спокою і безпеки. Врешті це слово набрало образливого характеру, при чому з натяком на політичну неблагородність. Так, наприклад, якщо партійні чи професійні керівники починали заздоровати когонебудь в «антисоветських вчинках», — а це траплялось майже з кожним, не минаючи і самих керівників, — то до цієї людини зверталися вже не «товариш», а «гражданин» (з підкресленою сухістю в тоні). Цим словом ображали один одного сварливі люди в трамваї, черзі, при вході та виході з кіно чи театру, де завжди був неймовірний тиск і безладдя. Особливо поворот до старих форм ввічливого звертання рахує нас тим, що не матиме облагороджуючий вплив на поведінку суспільства взагалі і поведінку підрастаючої молоді — зокрема. Тільки і тут кривиться небезпека, корінь якої у нашій загальної малокультурності та закоренілих

егоїстичних звичках. Деяка частина суспільства зрозуміла цей поворот до вжитку слів: пан, пані, панна, добродію, як означення соціального стану, матеріальної та освітньої зверхності, а не як форму ввічливості. Від цього навіть не советськими, а це дорозумілими звичками і традиціями російського самодержавства, коли ці слова означали соціально й майновою вищістю експлуататорських класів. Але досить взяти українську народню творчість, щоб пересвідчитися, як вороже ставилось селянство і трудящі маси до цього «панського», що втілювалось в особі російського дворянина або чиновника, шляхтича-колонізатора чи жидо-кравара. Отже, зараз зовсім не варто воскресати ці «традиції», і хто цього не розуміє, той чинить велику шкоду загальнонаціональній українській справі.

Стає помітним таке явище, що дехто, поспіши ти чи іншу відповідальну посаду, стає дуже швидко почувати себе «паном». Такі особи підкреслюють свою заклопотаність справами, дуже амбітні, люблять покривчати, а то навіть і ображати людей, що вище за них на мілкій ступені. Це громадські інтереси ставлять вони на перше місце, а використовують своє становище, щоб посісти найкращі квартири, дорогі меблі та інші життєві бага, являючі відверто зацікавлені інтереси інших громадян. Ці тенденції особливо

помітні в системі житлових контор. Керівні та й вищі керівники не тількиються про мешканців довірених їм будинків і кварталів, а всі зусилля витрачають на збагачення себе майном покинутих помешкань і на те, щоб зручно і вигідно повлаштувати своїх родичів, знайомих. Подивіться, як грубо і самовладно ставляться вони хоча б до домашніх робітниць та іншого бідного люду, що ще досі живе в підвалах або непридатних для мешкання горнищах і кутках. Чуди неординарні паркування на таких «господарів». Міській управі та Українській народній поліції треба б звернути більше уваги і контролю на цю ділянку сучасного життя. Моральним обов'язком всієї громадськості є неприємний осуд таких вчинків і згуртована дисциплінованість, щоб якнайскоріше встановити нормальне, трудівницьке і чесне життя.

Більше ризик з нашого громадського і ділового життя. Роботи — неповажний край, і роботи важкої, впертої, моголостої. Але досить глянути тільки на те, як ми витрачаємо робочий час, то перед очима стелиться суцільна перспектива нашого прогресу. Скільки балаканини, сути, непотрібної канцеляричини і формалізму! Часто ніхто з працівників жоднебудь установи не відважується взяти на себе особисту відповідальність за найменшу дрібницю. Неповажність, отікування на наказ

зверху, байдужість, обіцянки, зволікання в вирішених справах — смерть для нашого господарського, культурного і громадського життя. Вщент зламана всебіжна бюрократія советської державної машини. Немає потреби створювати її заново. Страх, пасивність, апатія, що скокують людей, треба замінити живлююю ініціативою, творчим духовним горінням. Зрозумімо просту істину суспільного життя, що, відкинувши весь запад, всі сили для загалу, ти таким чином півдушеща, в першу чергу, про своє щастя, добробут і спокій. Бо неможливе особисте справляння задоволення і щастя без добробуту, щастя і спокою всього суспільства.

І ще про наше буденне життя, щоденні звичаї і поведінку. Ось пими днями почав працювати трамвай, ожививши вулиці прекрасного Києва. Але чомусь не хочеться їхати в трамваї, хоча й виплиє ходити не легко. Просто таки не можна їхати! Відваж всього маршруту в трамваї ні на одну секунду не втискає багатоголоса, пристрасна, «мистецька» сварка. Сваряться і кричать провідники, ретегують жінки, виглаючи здачі від нього. А здачі нема. Старші громадяни та жінки стоять в проході, на площацках, а «молодь» сидить на лавах. Хвилинами лайка стає навіть дуже небезпечною. Точний маршрут вагону невдовгий, а звертатись до провідника боязко, бо почувеш незадоволену і грубу відпо-

Цього вимагає національна гідність

Запроваджуючи свою беззастовну колоніальну політику, Москва, спочатку за часів царату, а далі за советів, особливу увагу приділяла моральному придушенню української нації, повному знищенню всього специфічно українського, руйнації української культури і використанню національного почуття в масах. Найкраще виправдовував себе метод своєрідного «обміну»: українців вислали в Сибір, Азію, Центральну Азію, а натомість прислали численні кадри досвідчених русифікаторів, що з презирством ставилися до всього українського. Своєю апологетикою русифікаційної політики Москви досить за советів. Фізично знищили значну частину інтелігенції, краку і гордість української нації, совети ретельно вказали до використання самої ідеї можливості існування самостійної України. Російські чиновники-русифікатори, що їх десятки тисяч експортувала в Україну Москва, як усі з одвічними ворогами України — жиди, намагалися втиснути в свідомість мас, що Україна — невід'ємна частина Росії, що українці — фактично росіяни, що сама українська мова не самостійна, а лише діалект російської, що українська культура взагалі існує тільки з ласки «братньої» Росії, бо найвидатніші українські діячі взаєбно вчилися у росіян і вітали тільки за їх прикладом. І коли серед українців знаходилися сміливі борці за честь своєї нації, що висунули проти брехливих тверджень Москви, їх нищили. Так було в царській Росії, так було і за советів.

Розуміючи культурну роль міст, Москва в першу чергу русифікувала їх. Російські школи, театри, російська преса за советів були в Україні на привілейованому стані: їх всіляко підтримували і субсидували.

Отже, знову так виходило, що російська мова — то мова вищих верств, культурна, а українська припадає тільки для халявного важитку, чеккультурна, мужицька.

Московсько-жидівські «інженери душ», щоб привулупити почуття національної гідності українців, змушували з української мови, вигадували різні брутальні анекдоти «про глухих халяво», перекутували і калічили твори українських геніїв.

Так, Шевченко, всупереч дійсності, в їх інтерпретації видавався

лише, що не москвофілом. Націоналістичні тенденції в творах українських класиків (М. Ломоносовського, Л. Українки, П. Мирного й інших) отаранно залушковано. Чудові щирі їх твори ставали, після советської редакції і коректури, анемичними і блідими. Воляючи почуття національної гідності, росіяни хотіли добитися повного підкорення української нації, хотіли перетворити українців на слухняних рабів-ренегатів. У великих українських містах, зокрема в Києві, московська сарана протягом багатьох років притискувала російську «культуру». І це шептання мало наслідки. Частина слабодушних українців піддала їм вплив «вищої культури» окупантів, поступово русифікувала; перебудовувалась і починала зневажливо ставитися до своєї пригнобленої мови, до своєї нації, себто втрачала національну свідомість і гідність. Про таких людей наш Великий Кобзар казав: «... за шмат гнилої ковбаси хоч душу попрощи — віддасть». Ренегати, свідомі й несвідомі, ставали на бік гнобителів своєї нації, байдужі й собі одержали московський «теплый колух». Освятили шпешнюється, що на вулицях українських міст, в трамваях, театрах, магазинах і клубах панувала російська мова, мова гнобителів українського народу. Частина слабодушних українців «соромилась» говорити своєю мовою, бо нахабні русифікатори глузували з неї, знущалися з тих, хто її живив. Дехто доходив до того, що соромився свого українського прізвиська і з охотою міняв його на російське. З таких покидьків колись гостро сміявся Т. Г. Шевченко, радячи змінити прізвище ІвучкошисенКОВ. Навіть советська українізація провадилася з провадційною метою і дала, звичайно, самі негативні наслідки.

І все ж тоді, не зважаючи на терор, учерту русифікацію і знущання, українська нація живе. Почуття національної гідності глибоко вкоренилося в надрах народу і ніякі сили неспроможні його зникнути. Не спроможна зробити це Польща, не спроможна і Росія — царська і советська.

Величкі дні відродження України почуття національної гідності, почуття любові до своєї вітчизни мусить керувати всіма діями кожного громадянина, стерти ці національні риси українського народу. Настав тепер слушний час повернутися до добрих старих звичаїв: охайності, високої і сталої моралі, доброзичливості, гостинності, почуття громадськості. Бо не все те погане, що давніше і старе!

Отже, успішно розв'язавши завдання великої історичної ваги, що мають життєве значення для будучини українського народу, залежить тепер відступенню нашої культури, національної свідомості та твердої дисципліни. Діловитість, конкретність, високі моральні якості в особистому і громадському житті — ось запорука нашої перемоги. В кожну справу, в кожне начинання вплиємо творче горіння, щирий запал, безмежну відданість інтересам загалу. Сучасний момент вимагає від нас тісної згуртованості, взаємного довіря й поваги, чіткості в повсякденній праці.

Пам'ятаймо, все, що тільки буде принесено важкою працею і самопожертвою на шлях визволеної батьківщини, вернеться сторицею в недалекому майбутньому. Бо нікому ж іншому, як тільки

«Роботящим умам,
Роботящим рукам
Черезогі оралы,
Думать, сіять, не ждять
І посіять спалы
Роботящим рукам».

В. АХИХАЛЬСЬКИЙ.

го справжнього націоналіста. За приклад нам мусить правити велика німецька нація.

Треба оголосити рішучу боротьбу з якимось лібералізмом в національному питанні. В установах, трамваях, наукових закладах, магазинах і присутніх місцях мусить панувати тільки українська мова.

Серце щемить, коли заходив у трамвай, на якому майорять українські прапори, і чуєш від кондуктора гостру московсько-базарну го-вірку; прикро стає, коли в деяких установах і підприємствах міської управи (особливо у відділі промисловості і торгівлі) чуєш від співробітників мову гнобителів України; московський акцент різних керувачів (до речі, тому не сказати як слід — керувачів будинками) різко вуха. Чи не почали пристосовуватися, «загубивши» свої паспорти, різні темні люди з русифікаційської аґри, що, проживши 40—50 років в Україні, не спроможлися висунути навіть мови того народу, серед якого вони жили й якого хліб їли.

І поруч з тим ганьбою вража-

ють прояви справді націоналістичних почувань з боку широких кіл українців. Творчий запал українських робітників виявляється на кожному кроці, в кожній галузі нашого життя. Ніхто не співає советських пісень, але ж ніхто і не забороняє їх співати. Почуття огиди примушує забути ці пісні і мелодії. Ніхто не примушував приврашати трамвай національними кольорами. Іх з любов'ю причепили самі українці — робітники трамвая. Ніхто, наперст, не примушував тарашанських селян допомогти стовпці вільної України.

Нація — здорова, вона хоче жити, вільно і щасливо будувати свою національну культуру. Для того, щоб це здійснити, треба з корінням вирвати рештки політики національного повнезгодження — русифікації.

Українська культура і мова мусять бути пануючими.

Хай же запам'ятають це всі ті, хто ще зник дивитися на Україну зажерливими жидівсько-московськими очима.

М. ВОЛЯ.

Академія сільськогосподарських наук у Києві

Україна в'язалась, в'язеться і буде ще довгий час в'язатися з усім світом в першу чергу своєю багатю кількісно і якісно продукцією сільського господарства. Багаті, величезні і славні на весь світ чорноземи України, її прекрасний клімат щорічно творять багатющі врожай найрізноманітніших рослин і тварин, що ставлять Україну на перше місце в Європі і на друге місце після США. Українські пшениці, ячмені та інші зернові хліба, українські олійні рослини, цукрові буряки, картопля, бавовна, садивина й городина, українські відці, худоба, коні, птиця займають в світі одні з перших місць. Наше цукроварство, гуральництво, броварство, дріжджарство, наше млинарство, консервна, макаронна, кондиторська, олійна, молочна та інші галузі промисловості, що переробляють сільськогосподарську сировину, стоять нарівні з нашою і світовою важкою промисловістю. Словом, сільське господарство України є асноною й основою підвалиною добробуту нашого народу.

Однак наші великі природні багатства, ґрунтові, кліматичні, господарські ще не використані так доцільно і повно, як можливо і потрібно. Пасамперед ми ще й досі не маємо того високого врожаю з земель, що відповідав би цим багатствам природнім. Маємо багато ще зробити і в справі оздоровлення і докладного впорядкування нашого тваринництва. Ми маємо досить районів по Україні з прекрасною природною худобою, свинями, птицею, але поруч є ще досить малоцінного перероду. Все це маємо відповідно впорядкувати і так налагодити, щоб кожна галузь сільського господарства без надзвичайних заходів давала високі прибутки. Справа ця складна і потребує організованої, спільної праці висококваліфікованих, талановитих і щирих наших патріотів, що готові на всякі жертви. Така праця під силу лише добре устаткованої і укомплектованої найкращими нашими спеціалістами Академії сільськогосподарських наук.

Потребу в такому осередку для України леде чи треба доводити. Все ж до сьогодні нам так і не почастило організувати її, хоч краді наукові сили цю важливу справу

порухували не раз. Якби не московська окупація України, то наш наріч вже давно б лишався здобутками важливого і найпотрібнішого для нас наукового закладу. Вороги нашого народу не раз виставляли такий аргумент проти створення в Києві Академії сільськогосподарських наук, що, мовляв, у нас нема відповідних спеціалістів. Та це явна неправда, бо всьому світові відомо, що роботи Московської Академії сільськогосподарських наук майже виключно веді і ведуть українці. Досить нагадати таких академіків, як Іванов, Бондаренко, Лисенко, Завадовський і сам президент Академії Лисенко — це ж українці. В численних науково-дослідних та навчальних закладах найдеться у нас для початку досить старших наукових працівників, що допоможуть налагодити роботу Академії на нових підставах. Навколо Академії почнуть гуртуватися наші численні молоді спеціалісти, молоді таланти.

Осередком і головним осідком Академії мав би стати наш славетний Київ. Лишмими силами України в Голосіїві вже закладені головні підвалини Академії. Там просторо, затітно, прекрасно. ґрунтові і рельєфні особливості Голосіїва дають підстави розгорнути там дійсно велику творчу теоретичну і практичну роботу. Якщо до цього додати ще Жуків острів з прекрасними заплавами луками, з оригінальними водними масивами для риборозведення, то можна прямо сказати, що ні одна держава в світі не буде мати такого багатого осідку для Академії, як Голосіїво. Для Академії тут є все.

Не будемо ж відкладати далі важливу справу. негайно мусимо приступити до створення такої Академії сільськогосподарських наук, яка б гідно репрезентувала і наше багате сільське господарство і нашу славу багатовішину, велику Україну й яка б провадила переважну роботу.

Проф. П. ТЕРПИЛО.

ПО БІБЛІОТЕКАХ КИЄВА

Ми бачимо Софіївським майтаном. На високій дзвіниці майорить український національний прапор. Мій сумітний зауважує:

— Відрядно глинути — блазятне небо і жовте, майже золоте листя, поряд — наш прапор.

Заходимо в Центральний історичний архів. Ось тут то большевизм потурбувався, приклали свої бруни руки. Під час відступу вони багато понищили матеріалів. Крім цього, до 200 скринь вивезено з виключно цінним архівним матеріалом: соди ввійшли матеріали жандармського відділу та архівні матеріали таского сектору Київського, Волинського та Подільського генерал-губернаторств.

У Федосіївській церкві від нежежі, зчиненої большевиками, погаріли всі архівні матеріали. Тут були важливі матеріали періоду пісн 1918 року.

Решта архівів, що заціліла, зберігається, і охорона налагоджена, за винятком будинків, де справа стояла гірше, і які недавно передані в розпорядження Центрального історичного архіву. Але за заявою дирекції і в них уже все налагоджено.

Зараз Центральний історичний архів реорганізовано в науковий заклад при відділі освіти Київської міської управи. Цей архів зберігає матеріали, що сягають від 1760 до сьогодні.

Зараз усі матеріали концентруються в єдине приміщення, відволене міською управою. Архівні працівники розшуковують і советські архіви, що лишилися після звідення установ. Виявлено під руйнації будинку колишньої міськради велику кількість метричних книжок з архіву ЗАГСу. Це все передане до архіву. Загалом в архіві ведеться робота, щоб влаштувати гідно архівні матеріали. Лишається ще архів стародавніх актів при Київському університеті, але большевики і тут приклали свої лапи.

Дуже потерпіла від большевизму руйнування обласна бібліотека. З бібліотеки Академії наук вивезено багато рукописів, стародруків і цінних книжок. Але ця велика бібліотека ще має коштовний книжковий фонд для нашої столиці.

Дуже сумна доля спіткала бібліотеку Святошинського району Києва. Її залишили без нагляду, і під час большевизму втечі з них все розграбовано. Бібліотеки інших районів до деякої міри в кращому стані.

Зберігає бібліотеки при колишніх палацах культури. При палаці культури харчовиків (Поділ) бібліотека зберігає повністю.

Євген ДНІПРЯНСЬКИЙ.

ЗРУЙНОВАНИЙ БУДИНОЧОК

Від Думського майдану вів вулиций, але воім дорогий завуюк до місяця, де розташований будинок-музей Шевченка. Хто завітає до Києва, той завжди поспішає сюди, щоб побачити, де жив і працював в шістдесяті роки життя поет.

Але від завулка і сльду немає. Жидо-большевики затіяли спалити Київ — зірвали в повітря багато цінних з архітектурного боку будівель, не кажучи про інші. Така доля спіткала і будинок-музей і весь завуюк. Зруйноване місце, де українці волів ознайомитися з життям Тараса.

Ще раз жидо-большевики показали своє зарварство.

Є. Д.

В Україні — по-українському!

НОВИЙ КИЇВ

РОБОТА БУДИНКОВИХ КОМІСІЙ

Розпорядженням житлового відділу Київської міської управи створено будинкові комісії. Праця їх складна і відповідальна. Адаже їх завдання — якнайшвидше обслуговувати в місті всю житлову площу, правильно поставити розміщення квартир для населення, взяти на облік все майно.

Будинкова комісія, що працює на Фундуківській вулиці, вже розпочала свою діяльність. За два дні обслуговано всі підлеглі їй будинки, складено за відповідною формою списки на мешканців. Все це допомогло будинковій комісії виявити весь житловий фонд і при розгляді заяв справедливо розподіляти його серед мешканців.

Однак в місті ще дуже багато праць. Будинкові комісії повинні взяти на облік все майно, яке, між іншим, становить велику цінність. Міській управі слід своєчасно організувати продаж цих речей. Це дає б змогу мобілізувати багато коштів для потреб міста. Щоб забезпечити меблі від псування під час перевезення, продаж їх необхідно організувати на місці, в квартирах.

Будинкові комісії свою діяльність повинні спрямовувати на те, щоб якнайкраще привести в належний порядок міський житловий фонд, створивши відповідні житлові умови для мешканців столиці.

ГОРОДИНА ДЛЯ СТОЛИЦІ

Київська земельна управа зараз веде велику підготовчу роботу до орендної кампанії. 15.000 га землі в місті здаватиметься в оренду. Великі масиви землі будуть передані в користування кооперативним товариствам, які будуть виробувати на них картоплю, буряки, капусту, овочі тощо для постачання городян населенню столиці.

Земельній управі підпорядковано 17 городньо-молочних господарств, які були зруйновані більшовиками. Зараз в них ведуться відповідні роботи. Організується дві роботодавчі артілі, які використовуватимуть всі водні й ґрунтові ресурси з метою постачання місту риби.

Відновлюється парниково-тепличне господарство.

ВІДНОВЛЕННЯ РОБОТИ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Поступово налагоджується нове господарче і культурне життя столиці України. По місту ходять трамваї, відновлюють свою роботу наукові і мистецькі заклади, відкриваються ресторани, ідальні, готелі, лазні тощо. Починають працювати підприємства, 25 заводів та фабрик вже стали до ладу. Заводи вимірних приладів, судноремонтний, машинобудівельний, протезний та «Автомат», цвяховий, хірургічних інструментів та медичної апаратури, спарто-горіччаний, фабричний — кондиторська, прядильно-ткацька, тютюнова, папірна, деревообробний комбінат на Теличчі, броварня та інші відновили своє виробництво.

Незабаром почнуть працювати завод виробництва вина, перша та друга вуглецькі фабрики.

Розгорнули роботу і заготівні організації. Бонтори Голохарчароматмасло, Заготшовохарчовини, тютюнова заготконтора та «Заготльон» послали своїх представників на райони України, щоб виявити та взяти заходів до збереження сировини.

ПОЖЕЖНА ОХОРОНА

Після втечі більшовиків з Києва в місті залишилася тільки одна пожежна машина. Але пожежна охорона відряду ж після вступу німецького війська до міста почала працювати. Її частини разом з німецькими пожежними частинами гасили пожежу в Києві.

Тепер пожежні частини міста значно механізовані. Зза Дніпра надійшло 11 машин, які кинули більшовики, та 10 цілком відремонтованих машин незабаром надійдуть до міста. Пожежна охорона має 2 механізовані драбини на 30 метрів кожна.

В місті працює 13 пожежних частин, які містяться на Володимирській—13, Катерининській—1, Тарасівській—4, Прованській—22, на Вознесенському завулку—1 тощо. Пожежна охорона має свої ремонтні автомастерні. Зв'язок між частинами пожежної виконує багаторівнева пожежна служба. Налагоджується внутрішній комутаторний зв'язок.

День у міській управі

Проходить другий місяць вільного життя в українській столиці. Десятки тисяч свідомих громадян щодня прилучаються до нової праці для відбудови нашого господарства, розвитку української культури. Ініціативні енергійні люди творять і виконують найкращі шляхи, щоб здійснити великі національні завдання на різних ділянках промислового життя. У своїх шуканнях вони натрапляють на численні труднощі, але не знають спину. Ідуть до міської управи, радяться, погоджують свої плани, працюють. У відділах і секціях міської управи не зачиняються двері від 8 год. ранку до 4 год. по обіді. І весь цей час оповнений живим, невдалим роботою.

У відділі промислових підприємств приймають насамперед керівників заводів і фабрик. Це нові люди, що зовсім недавно прийшли на таку важливу роботу. Вони керують підприємствами, що тиждень-два тому були руйнами. А всім багатоманітним зроблено для відбудови цих фабрик і заводів. Одне за одним стають до ладу підприємства, вже є їх перша продукція. На 40 міських підприємствах організовані ро-

бінничі колективи, призначені керівні працівники. 50 відсотків усіх фабрик, заводів і майстерень забезпечено сировиною, матеріалами, паливом. Вою готують продукцію взятю на облік. Почалася організація торгівлі та обміну між заводами і ринком, на якому все більше зв'язується відремонтованих моторів, друкарських машинок, цвяхів, лопат, цегли, шила, керамічного посуду, іграшок. У відділі і на підприємствах працюють над інвентаризацією майна фабрик і заводів, над складанням виробничих планів.

У секції господарських підприємств заняті налагодженням міського господарства. В Києві зруйновано 20 кілометрів мережі вуличного освітлення по центральних магістралях. Монтери підбирають рештки дроту, тросової арматури для монтування. Готуються відповідні освітлення. Бонтори садів і парків готують оркестри до зимівлі, впорядковують сквітничий господарства, збувають їх продукцію, проводять нові насадження у скверах, парках та садах, що були пошкоджені під час війни. Тут важливо працювати при тій гострій нестачі транспорту, яка так турбує місто. Але робота не

НАКАЗ

Усіх голубів у місті та приміській смузі треба негайно знищити. Хто після 26 жовтня триматиме ще голубів, той буде розстріляний як саботажник.

ЕБЕРГАРД.
Комендант міста.

РОЗПОЧАТО ПРИЙОМ ПЕРЕДПЛАТИ
НА ЩОДЕННУ ГАЗЕТУ
„УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО“
від установ, підприємств та організацій
НА ЛИСТОПАД
(від окремих осіб передплату тимчасово не прийматимуть).

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ НА МІСЯЦЬ — 12 крб.
Ціна окремого номера — 50 коп.,
недільного з ілюстрованим додатком — 70 коп.

ПЕРЕДПЛАТУ ПРИЙМАЮТЬ: Бульварно-Кудрявська, 24.
АДМІНІСТРАЦІЯ.

ОГОЛОШЕННЯ

Доводиться до відома населення Київського району, що за постановою Київської міської управи утворено Київську районну управу, до якої належать села і населені пункти в межах под. Київського району. Київська районна управа міститься в м. Києві, Обсерваторна, 5, куди населенню Київського району і належить звертатися в усіх справах.

Голова Київської районної управи.

КИЇВСЬКА РАЙСПОЖИВСПІЛКА

поновила роботу і пропонує всім споживчим товариствам Київського району не гаючись розпочати роботу, а саме: на зборах членів обрати оргбюро, зробити переоблік майна і краму і з актами прибути до райспоживспілки.

Оргбюро райспоживспілки.

ЗАВОД „МИТОС“

почав працювати і приймає замовлення на такі речі:

автошлю, таблички з написами, лабораторне шкляне обладнання, медичне шкляне приладдя, водомірне шкло, нікелювання деталей автомашин та ін., заряджання акумуляторів.

Адреса: бульвар Шевченка, 66.
ДИРЕКЦІЯ

приймається. Вивозиться сміття, підмітаються площі, базари. Мало ще допомагають контори керівників будинків. Вони не шукають засобів оздоровити свої двори, чекають поки контора для них щось зробить.

Секція в ці дні всіляко прагне пробудити їх ініціативу, розгорнути цю важливу роботу.

Безперервний потік відвідувачів бачимо у секціях відділу освіти і культури. Передача інтелігенції всіма своїми силами поринає в творчу працю, щоб проростити зерно нового на рідній українській ниві. Відділ закінчує підготовку до початку навчання в середніх школах. Уже розроблена їх мережа, призначені керівники. У місті проведено набір на короткотермінові курси з німецької мови, автомобільної справи, художнього промислу. Частково відновлюється робота в університеті, політехнічному інституті. Готуються до відкриття музеї, архіву, бібліотеки. Секція виробничих підприємств відновлює релігійні громади. В Андріївському соборі вже працює Служба Божа. Незабаром буде правитися і в інших церквах. Працівники мистецтва, спорту йдуть до міської управи з важливими питаннями, думками. В наслідок їхніх розмов з керівниками, поради і пропозиції, прискорюється відкрит-

До організацій, підприємств та громадян м. Києва

З об'явами та оголошеннями від організацій та підприємств, а також і громадян про загублення документів звертатися до відділу об'яв видавництва «Українське слово» на адресу: Бульварно-Кудрявська, 24.

ОГОЛОШЕННЯ

РЕЛІГІЙНО-ОСВІТНЯ ГРОМАДА ФРОЛІВСЬКОГО МАНАСТІРЯ

сповіщає родичів та знайомих померлих, що лежать на Фролівському кладовищі, про те, що кладовище реставрується і що вони можуть впорядкувати свої могили або доручити це громаді.

ИНТЕЛІГЕНТНА ОСОБА,
добре знайома з німецькою мовою, може дістати роботу на дуже добрих умовах.

Звертатися: В. Житомирська, 21-в. від 4 до 5 год. вечора.

РОЗШУКУЮ сина Жуків Владислава Гаврилівича, 14 років. Прошу повідомити у Васильківському районному управу, Київської області.

ДОСВІДЧЕНА ВИКЛАДАЧКА КРОЮ ТА ШИТТЯ дає уроки. Адреса: вул. Королівка, 12, кв. 18. ШУЛЬЦ Т. М.

ТЕЛЮБ Л. М. сповіщає родичів, що вона з батьком знаходиться в Києві, вул. Дарвіна, 3/9.

РОЗШУКУЮ сина Кизуба Костянтина Олександровича. Прошу сповістити на адресу: м. Київ, Тарасівська, 9, кв. 9. Ненащевич Н. Б.

РОЗШУКУЮ сина: Ткаченко Василя Титовича та Ткаченка Павла Титовича. Хто знає місце їх перебування, прошу повідомити: 4-та Дачна вул., Андріївський пров., № 49-а, кв. 3. Ткаченко Титу Луківичу.

РОЗШУКУЮ жінку Антошеню Євдокію Севастианівну з дочкою Валентиною 3 років. Хто знає про них, прошу повідомити на адресу: м. Київ, Михайлівська, 24, кв. 6. Гончаренко А. Ф.

Дуже прошу осіб, що працювали в м. Полтаві в госпіталі № 409, повідомити про місце знаходження Миколи ДОМІНІ на адресу: Київ, Поділ, Верхній Вал, 4, кв. 3. Доміні Івану.

РОЗШУКУЮТЬ Ольгу Сергіївну Северук, 25 років, яка виїхала до Полтави 5 вересня п. р. Відомості просимо надіслати на адресу: Київ, Тургенівська, 81-1.

РОЗШУКУЮ доньку Ніну Костянтинівну БЕЛІСЬКУ-ПОЛВОЯРІНОВУ, яка виїхала з Києва в Полтаву разом з об'єднаннями. Хто знає про місце її перебування, прошу повідомити на адресу: Київ, Бульварно-Кудрявська, 35, кв. 8. Білявська.

РОЗШУКУЮ дівчинку ШЕШИНУ Неллю Павлівну, 10 років, яка загубилася під час евакуації з Києва в районі Борисполя та Баршівки. Має під лівим оком шрам, в коричневому плащі, в черевних з галоспаєм, в нервовій хустинці. Хто знає про дівчинку, прошу сповістити на адресу: м. Київ, Олегівська, 14, кв. 12. ГРЕБОВА О. П.

Всіх, що мають будьякі відомості про Якова Радіоловича СОБОЛЯ, інженера 80 аеродромного батальйону, 43 років, прошу повідомити листом, по або особисто на адресу: Київ, Басейна, 21, кв. 13. Г. С. Соболя.

Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються. Редактор приймає від 10 до 12 години.

За редакцію відповідає Іван РОГАЧ. Друкерня — Бульварно-Кудрявська, 24.

ОБ'ЯВИ ПРО ЗАГУБЛЕНІ ДОКУМЕНТИ

Пашпорт на ім'я ПАНГОВА Ана-
толія Володимирівна, народж.
1905 р.
Пашпорт та метрика на ім'я БО-
РАНОВА Гаврила Антоновича, на-
родж. 1886 р.
Метрика на ім'я ГАЛІЦЬКОЇ Лілії
Василівни, народж. 1926 р.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я БАРАМАШ Ганни Олександрів-
ни, народж. 1923 р.
Пашпорт на ім'я БАБИЧ Ганни
Михайлівни.
Пашпорт на ім'я ПАНКІНОЇ Зі-
ркові Андріївни, народж. 1903 р., та
метрика на ім'я ПАНКІНОЇ Светла-
ни Олександрівни, народж. 1936 р.
Пашпорт на ім'я НЕСТЕРЕНКА
Федора Федоровича, народж. 1873 р.
Пашпорт та метрика на ім'я НЕ-
СТЕРЕНКО Марії Василівни, народж.
1877 р.
Пашпорт та метрика на ім'я
БУРЖИМСЬКОЇ Марії Георгіївни, на-
родж. 1905 р.
Пашпорт на ім'я БУЗЕВОЇ Євгени
Федорівни, народж. 1876 р.
Пашпорт на ім'я МІЛКОВСЬКОЇ
Марії Степанівни, народж. 1904 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я БОСЯНА Федора Яковича, на-
родж. 1902 р.
Пашпорт та собізна книжка на
ім'я САВЧЕНКО Ганни Борисівни,
народж. 1905 р., метрика на ім'я
САВЧЕНКА Михайла Михайловича,
народж. 1931 р., та САВЧЕНКО
Тамари Михайлівни, народж. 1937 р.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я ПІДЛІСНОЇ Марти Навалівни.
Пашпорт на ім'я ШЕВЧЕНКО Єв-
гени Захарівни, народж. 1912 р.
Метрики на ім'я СОКОЛЬСЬКИХ
Любові Володимирівни, народж.
1936 р., Людмили Володимирівни,
народж. 1938 р., та Бориса Володи-
мирівна, народж. 1941 р.
Пашпорт та метрика на ім'я ВРУ-
БЛЕВСЬКОЇ Олександри Іраїдівни, на-
родж. 1890 р.
Пашпорт на ім'я СОСНІНОЇ Ольги
Миколаївни, народж. 1889 р.
Пашпорт на ім'я ХРАНОВСЬКОГО
Сергія Антоновича.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я ВІХОДЕНКО Олени Опанасівни,
народж. 1914 р.
Пашпорт на ім'я ГАЛЕНКА Євге-
ни Шроковича.
Пашпорт на ім'я БОВАЛЕНКО Те-
тяни Опанасівни.
Пашпорт на ім'я БАБЕНКА Ла-
заря Григорівича, народж. 1883 р.
Пашпорт та професійний квиток
на ім'я КАРПОВА Юрка Миколайо-
вича, народж. 1906 р.
Пашпорт та метрика на ім'я РО-
ДОНОВОЇ Галини Євгенівни, народж.
1895 р.
Пашпорт та трудова книжка
на ім'я ІНКОЛАНКА Гната Гнато-
вича, народж. 1898 р.
Пашпорт та пенсійна книжка на
ім'я ФЕЛЬДЕНГРАНС Ганни Петрів-
ни, народж. 1877 р.
Пашпорт, посвідчення військком-
ату, довідка про освіту на ім'я
КОСЮБА Бориса Пилиповича.
Пашпорт на ім'я ЯЗЛОВСЬКОЇ
Віри Олександрівни, народж. 1901 р.
Пашпорт на ім'я МОРОЗОВОЇ Ві-
ри Варлаамівни, народж. 1922 р.
Пашпорт, метрика та свідоцтво
про лікарську освіту на ім'я ГУЄ-
ВОЇ Лілії Амосівни, народж.
1918 р.
Пашпорт, метрика, трудова книж-
ка та свідоцтво про медичну освіту
на ім'я КОНИЧКО Марії Олександрів-
ни, народж. 1921 р.
Пашпорт та метрика на ім'я Ю-
ЩОБИ Галини Коршівни, народж.
1913 р.
Пашпорт, професійний квиток на
ім'я СУПРУНА Івана Євгеновича,
народж. 1913 р.
Пашпорт на ім'я БОЗАБЕВІЧ Мі-
ллі Петрівни, народж. 1876 р.
Пашпорт на ім'я ЗВЕРШКОВ-
СЬКОГО Анатолія Антоновича, на-
родж. 1902 р.
Пашпорт на ім'я ЛЮКАТИРЬОВА
Федота Федоровича, народж. 1875 р.

Пашпорт на ім'я НОВОСЕЛЬСЬКОЇ
Ганни Іванівни, народж. 1923 р.
Пашпорт на ім'я ЄФРЕМОВОЇ Єв-
фимії Єфремовни, народж. 1891 р.
Пашпорт на ім'я ХОМЕНКО Гри-
гори Миколайовича, народж. 1890 р.
Пашпорт та військ. квиток на
ім'я ПИСАНКИ Віталія Леонтійови-
ча, народж. 1913 р.
Пашпорт та метрика на ім'я АН-
ТОНЕВИЧ Тетяни Микитівни, на-
родж. 1897 р.
Пашпорт, метрика та пенс-
книжка на ім'я КРИЖАНІВСЬКОЇ
Федори Макарівни.
Пашпорт на ім'я ЧЕРНОВОЇ Та-
мари Бєселівни, народж. 1919 р.
Пашпорт на ім'я КУЩІНЬОВОЇ
Валентини Прохорівни, народж.
1913 р.
Пашпорт та квитанція на радіо-
приймач на ім'я ЛЕБЕДИ Івана Гри-
горовича, народж. 1883 р.
Метрика на ім'я КОСТЕНКО Те-
тяни Іванівни, народж. 1926 р.
Метрика на ім'я ПУШКИ Ганни
Василівни, народж. 1925 р.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я ЛЕШКЕВИЧ Олени Викторовни,
народж. 1915 р.
Пашпорт на ім'я ТАЩОРИ Кат-
ерини Мусіївни, народж. 1917 р.
Пашпорт на ім'я ЧЕРНЕЦЬКОЇ
Людмили Костянтинівни, народж.
1913 р.
Пашпорт та військ. посвідч.
на ім'я АБРАМЕНКА Олександра Івано-
вича, народж. 1920 р.
Пашпорт на ім'я МЕЛЬНИЦЬКОЇ
Марії Костянтинівни, народж. 1902 р.
Пашпорт на ім'я НЕМЦЕВОЇ Олек-
сандри Михайлівни, народж. 1914 р.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я НОВИЦОВА Анастасія Михайло-
вича, народж. 1908 р.
Пашпорт та труд. кн. на ім'я ЄР-
МАЄВА Павла Максимовича, на-
родж. 1914 р.
Пашпорт на ім'я МИХАЙЛЮВА
Тимофія Пасковича, народж. 1884 р.
Пашпорт на ім'я СЛИВНИЦЬКОЇ
Надії Петрівни, народж. 1919 р.
Пашпорт на ім'я КАВІНОЇ Раї-
си Львівни, народж. 1912 р.
Пашпорт та метрика на ім'я БОГ-
ДАНОВИЧА Івана Йосиповича, на-
родж. 1894 р.
Пашпорт на ім'я ШИШКІНА Іва-
на Петровича, народж. 1884 р.
Пашпорт на ім'я ТИВАЛЮКА
Івана Яковича, народж. 1889 р.
Пашпорт та метрика на ім'я ГИ-
ВАНЮК Валентини Іванівни, на-
родж. 1924 р.
Пашпорт на ім'я ГРИЦЕНКО Ан-
тоніни Францівни, народж. 1902 р.
Пашпорт на ім'я ЯВОРСЬКОЇ Ган-
ни Ісаївни, народж. 1911 р.
Пашпорт на ім'я РОГАЛЕВСЬКОЇ
Євфросинії Данилівни, народж.
1900 р.
Пашпорт, трудова книжка, вій-
ськовий квиток та свідоцтво, видане
Кіровоградським військовим госпиталем
про звільнення від військової служ-
би на ім'я МІРОВСЬКОГО Гаврила
Семеновича, народж. 1890 р.
Пашпорт на ім'я ЄФРЕМОВОЇ
Анастасії Василівни, народж. 1898 р.
Пашпорт на ім'я ПУШПІНСЬКОЇ
Віри Петрівни, народж. 1917 р.
Пашпорт на ім'я ВАРСУКОВОЇ
Катерини Олександрівни, народж.
1914 р.
Пашпорт на ім'я ВАСЕЦЬКОЇ
Ольги Федотівни, народж. 1923 р.
Пашпорт на ім'я ГОРЮКОВОЇ-
ІННІСЬКОЇ Людмили Іванівни, народж.
1898 р.
Пашпорт, свідоцтво про шлюб на
ім'я ШЕРВІНИ Марії Кузьмівни,
народж. 1907 р., та метрика на ім'я
ЗАПНЕВОЇ Єлисавети Митрофанівни,
народж. 1931 р.
Пашпорт та свідоцтво про шлюб
на ім'я ЗАХАРЧЕНКО Всека Григори-
вни, народж. 1881 р.
Пашпорт на ім'я КОСІНСЬКОЇ
Валентини Василівни, народження
1902 р.
Військовий квиток на ім'я КОПО-
ВАЛОВА Федора Ізоровича, народж.
1900 р.
Пашпорт на ім'я ХОРИ Валенти-
ни Іванівни, народж. 1924 р.

Пашпорт на ім'я ГАРРОЦ Вален-
тини Петрівни, народж. 1921 р.
Пашпорт на ім'я КУВАШОВОЇ Вік-
торії Робертівни, народж. 1925 р.
Пашпорт на ім'я ЄЛИМЕНКО
Євдокії Григорівни, народж. 1923 р.
Пашпорт, метрика, трудова книж-
ка і атестат за 8 класів на ім'я
КУЛИК Надії Тодосівни, народж.
1921 р.
Пашпорт на ім'я СОЛОВОВА Сер-
гія Вікторівича, народж. 1924 р.
Пашпорт на ім'я СІМЧУБА Митро-
фана Макійовича, народж. 1915 р.
Пашпорт на ім'я САДЧЕНКО Євге-
ни Пилипівни, народж. 1890 р.
Пашпорт та метрика на ім'я
ЄРМОЛЕНКО Марії Степанівни, на-
родж. 1923 р.
Пашпорт на ім'я ЗЮЗІНОЇ Ана-
стасії Іванівни, народж. 1918 р.
Пашпорт на ім'я САБЕЛЬНИКОВА
Олексія Сергійовича, народж. 1904 р.
Пашпорт на ім'я ВІНУКОВОЇ Віри
Василівни, народж. 1916 р.
Пашпорт на ім'я БОКЛАН Васи-
лини Іванівни, народж. 1906 р., та
метрика на ім'я БОКЛАН Ольги Гри-
горівни, народж. 1938 р.
Пашпорт та професійне посвідче-
ння 3 класу на ім'я ДЕРЕВЕНКА
Данила Вікторівича, народж. 1916 р.
Пашпорт на ім'я ПАЗУНОВОЇ Лі-
лії Миколаївни, народж. 1924 р.
Пашпорт на ім'я МІШКОВСЬКОЇ
Надії Євгенівни, народж. 1902 р.
Професійна книжка 1 класу на
ім'я ВЕРБОВОГО Василя Федоровича,
Пашпорт на ім'я ФРОЛОВОЇ Полі-
ни Яківни, народж. 1921 р.
Пашпорт, трудова книжка та мет-
рика на ім'я СОКОЛОВОЇ Софії Га-
врилівни, народж. 1922 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я ЧАПІНЕНКА Петра Васильовича,
народж. 1903 р.
Пашпорт на ім'я БОВАЛЬЧУК Фе-
дори Семенівни, народж. 1911 р.
Пашпорт на ім'я БУЗІНЕЦОВА
Дмитра Микитовича, народж. 1917 р.
Пашпорт на ім'я ЗАРУБЕНКО
Єлисавети Маріївни, народж. 1903 р.
Пашпорт на ім'я ЗАРУБЕНКО
Антоніни Федосіївни, народж. 1923 р.
Пашпорт на ім'я ФОРНСЯ Івана
Антоновича, народж. 1915 р.
Пашпорт на ім'я ЗАВОРІТНЬОЇ
Дарії Митрофанівни, народж. 1888 р.
Пашпорт на ім'я БОШЕЛЬ Ганш
Прокопівни, народж. 1921 р.
Пашпорт на ім'я ГЕРАСИМОВА
Павла Івановича, народж. 1915 р.
Пашпорт на ім'я МЕЛЬНИЦЬКОЇ
Федосії Федорівни, народж. 1883 р.
Пашпорт на ім'я БОВАЛЬЧУК Лі-
лії Петрівни, народж. 1914 р.
Пашпорт на ім'я ІВАНОВОЇ Віри
Іванівни, народж. 1903 р., та метри-
ка на ім'я ЮГА Алли Петрівни,
народж. 1931 р.
Пашпорт на ім'я МАТАТ Марфи
Нікандрівни, народж. 1914 р.
Пашпорт, професійний і вій-
ськовий квиток та трудова книжка
на ім'я АНІСІМОВА Петра Володимир-
овича, народж. 1897 р.
Пашпорт на ім'я ШЕЛЯЖЕНКА
Миколи Івановича, народж. 1903 р.
Пашпорт та атестат про закінч.
Львівського індустріального ін-ту
на ім'я РИСЬБА Андрія Івановича,
народж. 1895 р.
Пашпорт на ім'я ШЕРБОВОЇ Вален-
тини Гнатівни, народж. 1910 р.
Пашпорт на ім'я ШЕСТАКОВОЇ
Тамари Серафимівни, народж.
1917 р.
Пашпорт на ім'я БІЛИК Галини
Іллівни, народж. 1923 р.
Пашпорт на ім'я ЯРОЩЕВ Ока-
сини Мусіївни, народж. 1896 р.
Посвідка про звільнення з полону
на ім'я ПОВЕРЖЕНОГО Захара Іва-
новича, народж. 1902 р.
Пашпорт на ім'я БРОДСЬКОЇ Євдо-
кії Омелянівни, народж. 1896 р.
Пашпорт та пенс. книжка на ім'я
АНГІЄВОЇ-РОМАНОВСЬКОЇ Ольги
Володимирівни, народж. 1896 р.
Пашпорт на ім'я СТРИГОВОЇ Клав-
дії Юхимівни, народж. 1920 р.
Пашпорт на ім'я ФОТ Анзельма
Миколи Івановича, народж. 1924 р.
Посвідка на одержання пенсії на
ім'я КОМСАРЕНКО Є. А. і В. П.

Пашпорт на ім'я ДУКЕЛЬСЬКОГО
Володимира Яковича, народж.
1867 р.
Пашпорт та метрика на ім'я БО-
НИНСЬКОГО Олексія Костянтинови-
ча, народж. 1890 р.
Пашпорт, військ. броня та тмч.
посвідчення на ім'я БУФАЛОВА
Олександра Михайловича, народж.
1899 р.
Пашпорт, військовий квиток, мет-
рика та копія диплома Київ. мелио-
рат. ін-ту на ім'я ШОНОМАРЬОВА
Вадима Олександровича, народж.
1906 р.
Пашпорт на ім'я БАРАНЧУКА
Федора Олександровича, народж.
1924 р.
Пашпорт, військ. квиток та реєстр.
довідка на ім'я ДЕНИСЕНКА Григо-
рія Васильовича, народж. 1916 р.
Пашпорт на ім'я ТУРЧІНОЇ Люд-
мили Олександрівни, народж. 1909 р.
Пашпорт, метрика та трудова
книжка на ім'я ХОДАКОВСЬКОЇ
Ольги Олександрівни, народження
1899 р.
Пашпорт, метрика, довідка-перу-
шутка на ім'я ПОЧТОВОГО Олексія
Петровича, народж. 1914 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я МІЩЕНКА Миколи Максимови-
ча, народж. 1910 р.
Пашпорт та свідоцтво про закінч.
медтехнікуму на ім'я ЯЛОВЕНКО
Оксани Федорівни, народж. 1922 р.
Пашпорт й інші документи на
ім'я ШУР Митри Іванівни.
Пашпорт на ім'я ЖЕМЧУЖНОЇ
Олександри Хомівни, народж. 1922 р.
Пашпорт та свідоцтво про шлюб
на ім'я ГЕРМАЙЗЕ Людмили Бори-
сівни, народж. 1895 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я ОЛЕКСАНДРОВА Миколи Юр-
ковича, народж. 1895 р.
Трудова книжка на ім'я ДОМ-
БРОВСЬКОГО Станіслава Івановича,
народж. 1887 р.
Перушутка, видапа німецьк. ко-
мандатурою для полонених, на ім'я
ШУНЬКА Всеволода Івановича.
Військ. квиток, трудова книжка
та диплом про закінч. технікуму на
ім'я БУРАКО О. Д.
Пашпорт на ім'я БАБИЧ Віри Фе-
дотівни, народж. 1922 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я БУРАЗЕРІ Апостоля Юхимови-
ча, народж. 1892 р.
Пашпорт на ім'я НОВИЦЬКОЇ
Ольги Іванівни, народж. 1901 р.
Пашпорт на ім'я ЄРЕМА Поліни
Іванівни, народж. 1911 р.
Хлібні картки, вит. домоупр.
№ 6141 на ім'я ПЕКАРСЬКОГО,
ЗАВАДСЬКОГО і БОНИ.
Пашпорт на ім'я РЕНСЬКОЇ Люд-
мили Василівни, народж. 1894 р.
Пашпорт та професійний кв. на
ім'я АНДРЕЄВСЬКОЇ Лілії Євгенівни,
народж. 1906 р.
Пашпорт, тимчасова реєстраційна
довідка Софіївського району та перу-
шутка до Водотресту на ім'я БОЙ-
КА Степана Прокоповича, народж.
1882 р.
Пашпорт на ім'я ЛІСНЕВСЬКОГО
Дмитра Васильовича, народж.
1888 р.
Пашпорт на ім'я СОКОЛОВОЇ Марії
Борисівни, народж. 1903 р.
Довідка про роботу на ф-ці ім.
Божества на ім'я ШЕНКОВОЇ Парас-
кеви Пошівни.
Пашпорт на ім'я БУЧІНСЬКОЇ
Тамари Василівни, народж. 1911 р.
Пашпорт на ім'я ВАСИЛЬЧЕНКО
Надії Дмитрівни, народж. 1908 р.
Пашпорт, метрика та диплом лі-
каря 1937 р. на ім'я ПАВЛОВОЇ Єв-
гени Василівни, народж. 1911 р.
Пашпорт та довідка про шлюб на
ім'я ЯРКО Антоїни Гнатівни, на-
родж. 1919 р.
Пашпорт та свідоцтво про наро-
дження на ім'я ДУМІ Федори Іва-
нівни, народж. 1914 р.
Пашпорт на ім'я СУЩЕВСЬКОГО
Федора Григорівича, народж. 1881 р.
Пашпорт на ім'я ЗЕЛІНСЬКОЇ
Ніни Пасилівни, народж. 1922 р.
Пашпорт та військ. кв. на ім'я
БУШНИЦЬКОГО Фавста Костянтинो-
вича, народж. 1914 р.

Пашпорт на ім'я КЛІЩЕВСЬКОГО
Посипа Денисовича, народж. 1889 р.
Пашпорт та довідка про закінчен-
ня 2-х курсів Київського гірничо-
го ін-ту на ім'я МІЗІНА Григорія
Дмитровича, народж. 1911 р.
Пашпорт на ім'я ТЕРІВОВОЇ Белі
Марківни, народж. 1901 р.
Пашпорт на ім'я МАЙДАНОВИЧ
Павли Василівни, народж. 1916 р.
Пашпорт на ім'я ПЕТРЕНКО Вален-
тини Іванівни, народж. 1922 р.
Пашпорт та труд. кн. на ім'я
СОДОЛЯ Валентина Станіславівна,
народж. 1905 р.
Пашпорт та військ. кв. на ім'я
ІМШЕНЕЦЬКОГО Олександра Петро-
вича, народж. 1907 р.
Пашпорт на ім'я ТКАЧЕНКА Ва-
силья Степановича, народж. 1901 р.
Пашпорт на ім'я МЕЛЬНИК Віри
Прохорівни, народж. 1916 р.
Пашпорт на ім'я ПЕТРОВОЇ Єв-
гени Дмитрівни, народж. 1891 р.
Пашпорт на ім'я СЕМЕЧІНОЇ
Валентини Олександрівни, народж.
1918 р.
Пашпорт та військ. кв. на ім'я
НОВОДЕЯ Миколи Максимовича, на-
родж. 1901 р.
Пашпорт на ім'я НЕСТЕРОВОЇ
Олександри Михайлівни, народж.
1918 р.
Пашпорт на ім'я ТРЕПІЛОВА
Олександра Федоровича, народж.
1895 р.
Пашпорт та диплом про закінчен-
ня Київського мед. ін-ту 1939 р. на
ім'я ТИТАРЕНКО Уляни Микитівни,
народж. 1914 р.
Пашпорт, військовий квиток та
свідоцтво про закінч. Харків. інж.-
технолог. ін-ту на ім'я БУБЛІНА
Миколи Опанасовича, народж. 1901 р.
Пашпорт на ім'я КУРМАЧ В. Ф.
Пашпорт, пенсійна довідка та
трудова книжка на ім'я ВАСИЛЕНКА
Якова Олександровича, народж.
1888 р.
Пашпорт на ім'я РОВЕНЬКОЇ Марії
Францівни, народж. 1920 р.
Пашпорт на ім'я МУДРУКА Григо-
рія Денисовича, народж. 1908 р.
Пашпорт на ім'я КЛОЧАГА Іва-
на Петровича, народж. 1902 р.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я НОВАКІВСЬКОЇ Євдокії Юхимів-
ни, народж. 1889 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я СОРОКИ Костянтин Борисо-
вича.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я БУСОК Віктора Йосиповича,
народж. 1918 р.
Пашпорт на ім'я АБАЗИНОЇ Ока-
сини Киприадівни, народж. 1891 р.
Пашпорт на ім'я ТАЛАНЦЕВОЇ
Матрони Опанасівни.
Військовий квиток та трудова
книжка на ім'я ЯКИМЕНКА Петра
Дмитровича.
Пашпорт на ім'я ПАРХОМЕНКА
Миколи Семеновича.
Пашпорт на ім'я БАРАНА Якова
Опанасовича, народж. 1881 р.
Пашпорт на ім'я ДОБРОГОРСЬКОЇ
Галини Самійлівни.
Пашпорт на ім'я СОКОЛОВОЇ Віри
Михайлівни, народж. 1909 р.
Пашпорт на ім'я СЮМАРОВСЬКОЇ
Наталі Денисівни, народж. 1910 р.
Пашпорт на ім'я ШІЛЯР-ЦИТОВИЧ
Надії Олександрівни, народж. 1887 р.
Пашпорт на ім'я КУДІНОВА Ан-
дрія Тихоновича, народж. 1907 р.
Пашпорт та метрика на ім'я РИ-
ДВАНОВСЬКОГО Адольфа Мартиновича,
народж. 1913 р.
Пашпорт та трудова книжка на
ім'я ГУЦАРЬОВОЇ Зінаїди Михай-
лівни, народж. 1902 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я ШАВОТИНСЬКОГО Андрія Яко-
вича, народж. 1917 р.
Пашпорт на ім'я ПАВЛЮЧЕНКО
Горіпи Василівни, народж. 1897 р.
Пашпорт на ім'я ДОРОШЕНКО
Любові Василівни, народж. 1918 р.
Пашпорт та військовий квиток на
ім'я ФАРДОЖКА Михайла Андрійо-
вича, народж. 1916 р.
Пашпорт та метрика на ім'я ЛЕ-
БЕДЬОВОЇ Євми Карлівни, народж.
1904 р.
Пашпорт на ім'я ТОЛБАСОВОЇ М.
Марії Михайлівни, народж. 1923 р.

ОБ'ЯВИ ПРО ЗАГУБЛЕНІ ДОКУМЕНТИ

Пашпорт та трудова книжка на ім'я ЛАЩИЦЬКОГО Василя Івановича, народж. 1887 р.

Пашпорт, військовий квиток та трудова книжка на ім'я СКАЛЕВОГО Івана Миколайовича, народж. 1920 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я ЛЯНГЕ Карла Карловича, народж. 1883 р.

Пашпорт на ім'я ТИМОШІНА Бориса Григоровича, народж. 1906 р.

Пашпорт на ім'я БРАШНІВІ Марії Григорівни, народж. 1882 р.

Пашпорт на ім'я ТИМОШУКА Антона Микитовича, народж. 1884 р.

Метрика та військовий квиток на ім'я ВАСИЛЕНКА Володимира Посиповича, народж. 1902 р.

Пашпорт, метрика та військовий квиток на ім'я ГОЛОВИНА Олександра Миколайовича, народж. 1911 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ТРУСОВОЇ Віри Максимівни, народж. 1909 р.

Пашпорт на ім'я СТАВСЬКОЇ Євгени Владиславівни, народж. 1898 р.

Пашпорт на ім'я СТАРОВОЙТОВОЇ Марії Іванівни, народж. 1897 р.

Пашпорт на ім'я ШЕВЧЕНКО Анастасії Степанівни, народж. 1919 р.

Пашпорт на ім'я ФАТАЛЬЧУКА Володимира Дмитровича, народж. 1903 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ПАВЛОКОВОЇ Ганни Іванівни, народж. 1909 р.

Пашпорт на ім'я КОШКО Андрія Яковича, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я МІДЧЕНКО Явдоси Якимівни, народж. 1900 р.

Пашпорт на ім'я ЗВАРИЧ Варвари Кирилівни, народж. 1915 р.

Пашпорт на ім'я ШЕРБАКОВА Олександра Миколайовича, народж. 1914 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я КИРИЛЕНКО Марії Мусіївни, народж. 1914 р.

Пашпорт на ім'я СОРОКОЛІТ Юлії Іванівни, народж. 1917 р.

Пашпорт на ім'я ЯЦЕНКА Аврама Семеновича.

Пашпорт на ім'я КОЗЮБЕРДІЙ Михайла Петровича, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я ГРИШИНА Ілії Захаровича, народж. 1908 р.

Пашпорт, метрика та свідоцтво про одруження на ім'я КЛИМОВИЧ Ганни Іванівни, народж. 1888 р.

Пашпорт на ім'я ВНИКІТЕНКО Федора Єгоровича, народж. 1888 р.

Пашпорт, військовий квиток та метрика на ім'я КЛОЧКА Івана Ничипоровича, народж. 1914 р.

Пашпорт на ім'я ГРОМ Петра Сергійовича, народж. 1907 р.

Відбрали під час перебування на окопах пашпорт на ім'я МІКЛАШЕВСЬКОЇ К. А., народж. 1922 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я СТЕЧЕНКА Григорія Петровича, народж. 1910 р.

Пашпорт на ім'я КУЗНЕЦОВА Максиміа Гарасимовича, народж. 1880 р.

Пашпорт, метрика та трудова книжка на ім'я ЗАЩЕВЦОВІ Федосії Юхимівни, народж. 1900 р.

Пашпорт, військ. квиток та тимчасова довідка на ім'я КУЗНЕЦОВА Миколи Івановича, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я МУДРОЇ Віри Прохорівни, народж. 1918 р.

Пашпорт на ім'я ПОСАДСЬКОГО Василя Матвійовича, народж. 1890 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ЛАНДАКОВОЇ Марії Арсентівни, народж. 1878 р.

Пашпорт, трудова книжка та диплом про освіту на ім'я МАЛЮСОВОЇ Тамари Василівни, народж. 1917 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я РАКОЧИ Володимирі Анастасіївни, народж. 1893 р.

Пашпорт на ім'я ГАДОМЦЬОВОЇ Ірини Іванівни, народж. 1918 р.

Пашпорт на ім'я МИХАЛЧЕНКО Марії Авраамівни, народж. 1869 р.

Пашпорт на ім'я ДОЛГІХ Віри Кіндратівни, народж. 1912 р.

Пашпорт на ім'я НЕМИРОВСЬКОГО Станіслава Леонтійовича, народж. 1889 р.

Пашпорт на ім'я ПЛИГА Степана Федоровича, народж. 1895 р.

Пашпорт на ім'я КАРАЧЕВЦЕВА Олексія Григоровича, народж. 1891 р.

Пашпорт на ім'я РАЄЦЬКОЇ Марії Дмитрівни, народж. 1912 р.

Пашпорт на ім'я ЛУТКОВОЇ Надії Миколайівни, народж. 1923 р.

Пашпорт на ім'я ПОКОРСЬКОГО Олександра Петровича, народж. 1913 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ХМЕЛЮК Раїси Петрівни, народж. 1901 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ЛАЩЕНОВА Івана Гавриловича, народж. 1924 р.

Метрика на ім'я БОНДАРЕВОЇ Ладії Олександрівни, народж. 1938 р.

Пашпорт на ім'я ЗУБОВОЇ Тетяни Андріївни, народж. 1887 р.

Пашпорт та свідоцтво про шлюб на ім'я ПАНЧЕНКО Тамари Миколайівни, народж. 1900 р.

Пашпорт та метрика на ім'я КОЗЬОЛОК Марії Терентіївни, народж. 1919 р.

Пашпорт на ім'я ЯВОРСЬКОГО Дем'яна Петровича, народж. 1878 р.

Пашпорт на ім'я ЖУКОВСЬКОЇ Ольги Павлівни, народж. 1904 р.

Довідка, видана 10 жовтня 1941 р. на ім'я БОВАЛЬСЬКОГО Ф. Є., народж. 1885 р.

Пашпорт на ім'я СОКОЛОВСЬКОЇ Дарії Антонівни, народж. 1919 р.

Пашпорт на ім'я ВЕНЕДИКТОВОЇ Марії Сильвестрівни, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я САВЧУК Ганни Гордіївни, народж. 1914 р.

Пашпорт, військ. квиток, трудова книжка та метрика на ім'я СТЕПАНОВА Павла Семеновича.

Пашпорт та метрика на ім'я ГРИШЕВИЧ Пелагії Антонівни, народж. 1902 р.

Трудова книжка та 2 матрикули на ім'я ЯКОВЛЕВА Єлисея Андрійовича, народж. 1898 р.

Пашпорт на ім'я ЧУРКОВОЇ-ЧУК Наталі Семенівни, народж. 1897 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я ДОБРЖАНСЬКОГО Анастасія Олександрівна, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я ЗАХАРЧУКА Олександра Борисовича, народж. 1900 р.

Метрика на ім'я НИМТНОЇ Тетяни Олексіївни, народж. 1920 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я ЧЕРЯНОВСЬКОГО Михайла Посиповича, народж. 1898 р.

Пашпорт на ім'я ЛИСЕНКА Прохора Микитовича, народж. 1887 р.

Пашпорт на ім'я СТРЕЛЬНИКОВОЇ Тетяни Миронівни, народж. 1922 р.

Пашпорт на ім'я ЛЕНІННОЇ Євгени Іванівни, народж. 1911 р.

Пашпорт на ім'я ШЕСТОМАЛОВА Володимира Кирилівича, народж. 1922 р.

Пашпорт, метрика та трудова книжка на ім'я ЄРМОЛЕНКО Євгени Андріївни, народж. 1920 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я РУДЬКО Марії Григорівни, народж. 1910 р.

Пашпорт на ім'я КИСЛЕНКО Ольги Дмитрівни, народж. 1908 р.

Військовий квиток на ім'я ДАНІЛОВА Степана Даниловича, народж. 1903 р.

Пашпорт, військовий квиток, трудова книжка та метрика на ім'я ФУРСА Григорія Семеновича, народж. 1913 р.

Пашпорт та білий білет на ім'я ГОЛОВУШКИНА Володимира Кузьмича.

Пашпорт, військовий квиток та метрика на ім'я ГАРМАТИЦЬ Петра Микитовича, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я ЛИСИЦІ Андрія Лукича, народж. 1914 р.

Пашпорт на ім'я ГРЕЧАНІВСЬКОГО Івана Григоровича, народж. 1906 р.

Пашпорт на ім'я КОВБАСЮК Євфросинії Франківни, народж. 1916 р.

Пашпорт та метрична виписка на ім'я БУДРИ Ольги Іванівни, народж. 1908 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я ПЛОЦЬКОГО Миколи Євгеновича, народж. 1914 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я ВАСИЛЬСЬКОЇ Ірини Максимівни, народж. 1921 р.

Пашпорт на ім'я МИХАЙЛОВСЬКОЇ Матрони Дем'янівни, народж. 1919 р.

Метрика та трудова книжка на ім'я ЗАДВІРНОЇ Матрони Дем'янівни, народж. 1919 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я ЯШЕНКО Віри Гордіївни, народж. 1916 р.

Пашпорт на ім'я ТБАЧУК Ганни Якимівни, народж. 1902 р.

Пашпорт на ім'я БАРАТАШ Ганни Василівни, народж. 1882 р.

Пашпорт на ім'я ШЕВЧЕНКО Ольги Іванівни, народж. 1888 р.

Пашпорт на ім'я ЖУКА Артема Дмитровича.

Пашпорт на ім'я БОБКОВОЇ Віри Миколайівни, народж. 1909 р. та метрика на ім'я БОБКОВОЇ Зої Дмитрівни, народж. 1933 р.

Пашпорт на ім'я ДОЛОМАШНОЇ Марії Георгіївни, народж. 1893 р.

Пашпорт на ім'я ЯШЕНКО Оксани Тихонівни, народж. 1923 р.

Пашпорт на ім'я ХІХЛОВСЬКОЇ Олександри Адольфівни, народж. 1922 р.

Пашпорт на ім'я ЛЕНІННОЇ Палагеї Агеївни, народж. 1886 р.

Пашпорт на ім'я САВЧЕНКО Ольги Степанівни, народж. 1914 р.

Пашпорт на ім'я ГОРУЧЕНКО Наталі Григорівни, народж. 1910 р.

Пашпорт на ім'я МОСКАЛЕНКО Оксани Василівни, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я ПАНІРАТОВА Михайла Івановича, народж. 1907 р.

Пашпорт та пенсійна книжка на ім'я КОЗЛОВСЬКОЇ Олександри Макарівни, народж. 1907 р., та метрика на ім'я КОЗЛОВСЬКОГО Петра Сергійовича, народж. 1929 р.

Пашпорт на ім'я УЛЯНОВОЇ Лілії Михайлівни, народж. 1922 р.

Пашпорт на ім'я ВАРАВИ Софії Тимокіївни та метрику на ім'я ВАРАВИ Ніни Степанівни і ВАРАВИ Володимирі Степановича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я ГОЙНАЦЬКОГО Андрія Васильовича, народж. 1894 р.

Пашпорт та морехідна книжка, видана одеським управлінням порту, на ім'я ШЕЛАГОВА Дмитра Федоровича, народж. 1893 р.

Пашпорт на ім'я МЕЛЕНЕВСЬКОЇ Людмили Олександрівни, народж. 1912 р. та метрику про народж. Леоніда — 7 р., Світлани — 6 р. та Едуарда — 3 р.

Пашпорт на ім'я ЯКОБСОНА Ериха Олександровича, народж. 1876 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ТРЕГУБОВОЇ Ганни Федорівни, народж. 1918 р.

Пашпорт та свідоцтво про звільнення від військової служби на ім'я ЛУКІСЕНКА Василя Євфросимовича, народж. 1896 р.

Пашпорт на ім'я КРИВОЛАПОВОЇ Єлисавети Антонівни, народж. 1893 р.

Пашпорт на ім'я ФІЛПОВОЇ Глафіри Федорівни, народж. 1901 р.

Пашпорт на ім'я МОЗГОВОЇ Євгени Ничипорівни, народж. 1908 р.

Пашпорт на ім'я ПРОДАНОВОЇ Євгени Пантелеймонівни, народж. 1904 р.

Пашпорт, довідка про місце роботи та метрика на ім'я БАБЕНКА Івана Савелійовича, народж. 1915 р.

Пашпорт на ім'я ЛИТВИНЕНКО Олени Купріянівни, народж. 1922 р.

Пашпорт на ім'я ТРИБУНСЬКОЇ Христини Іванівни, народж. 1908 р.

Пашпорт на ім'я ЗАМОЙСЬКОЇ Антонії Анатоліївни, народж. 1915 р.

Метрика на ім'я ПЛАВІНСЬКОЇ Надії Павлівни, народж. 1925 р.

Пашпорт на ім'я ДОБРЮЧІНСЬКОЇ Ганни Миколайівни, народж. 1895 р.

Пашпорт та довідка про звільнення від військової служби на ім'я ЦАРЕНКА Івана Григоровича, народж. 1896 р.

Пашпорт та медичне посвідчення про хворість на ім'я БОРЖЕНКА Костянтина Миколайовича, народж. 1902 р.

Пашпорт на ім'я ГАЙДАЙ Дарії Корніївни, народж. 1889 р.

Пашпорт на ім'я БЕЛЕВИЧ Віри Посипівни, народж. 1882 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ПОЛОМАРЕНКО Євфросинії Борисівни, народж. 1910 р.

Пашпорт на ім'я МАНДИВУРИ Ірини Олександрівни, народж. 1912 року.

Пашпорт на ім'я БЕЛЕВИЧ Тетяни Йосипівни, народж. 1881 р.

Пашпорт на ім'я ХМЕЛЕВСЬКОЇ Наталі Ничипорівни, народж. 1885 р.

Пашпорт на ім'я ТКАЧЕНКО Ганни Олександрівни, народж. 1893 р.

Пашпорт на ім'я АЧИНЯН Поліни Іванівни, народж. 1920 р.

Пашпорт, свідоцтво про одруження та трудова книжка на ім'я ЛОТОЦЬКОЇ Марії Сергіївни, народж. 1901 р.

Пашпорт на ім'я ПЕТРОВА Петра Івановича.

Пашпорт, метрика та диплом про закінчення курсу медсестер в Києві на ім'я КОВАЛЕВСЬКОЇ Надії Михайлівни, народж. 1919 р.

Пашпорт та трудова кн. на ім'я МАЛЬОВАНОЇ Насти Семенівни, народж. 1918 р.

Пашпорт та військ. квиток на ім'я САВИЦЬКОГО Павла Петровича.

Пашпорт на ім'я РОГАЧЕЯ Олександра Володимировича.

Пашпорт на ім'я ВОЛКОВОЇ Тамари Михайлівни, народж. 1918 р.

Пашпорт, військовий квиток, диплом про закінчення Київського медичного інституту та трудова книжка на ім'я КОСТЮБА Дмитра Васильовича, народж. 1894 р.

Пашпорт на ім'я ДРЬОМОВА Івана Лаврентійовича, народж. 1886 р.

Пашпорт на ім'я НАДТОЧЕВОЇ Єлисавети Петрівни, народж. 1897 р., та метричний випис на ім'я ПРИВЕРТ Олександри Андріївни, народж. 1931 р.

Пашпорт на ім'я СЕМЕНОВОЇ Ніни Миколайівни, народж. 1901 р.

Пашпорт на ім'я БРАВЧУК Євфимії Василівни, народж. 1878 р.

Пашпорт на ім'я СНИТКО Тамари Миколайівни, народж. 1911 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я ОРЛОВОЇ Ірини Олексіївни, народж. 1890 р.

Пашпорт, військовий квиток і свідоцтво на ім'я ПЕТРЕНКА Посипа Євфросимовича, народж. 1910 р.

Пашпорт і військовий квиток на ім'я КОВТУНА Івана Григоровича, народж. 1915 р.

Пашпорт і довідка про народження на ім'я ВАХВАЛИ Бориса Олександровича, народж. 1923 р.

Пашпорт на ім'я БЕРЕЗЮК Любові Василівни, народж. 1898 р.

Пашпорт та шоферське посвідчення 2 класу на ім'я ЛИНЧАГА Миколи Григоровича, народж. 1914 р.

Пашпорт та трудова книжка на ім'я СВІРИДІВСЬКОЇ Ганни Мусіївни, народж. 1912 р.

Пашпорт на ім'я КОНСТАНТИНОВИЧ Єлисавети Дмитрівни, народж. 1915 р.

Пашпорт на ім'я КОВАЛЕНКО Ладії Митрофанівни, народж. 1914 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я ЛЕВЧЕНКА Миколи Прокоповича, народж. 1905 р.

Пашпорт, трудова книжка та метрика про народження на ім'я ПОНОВИЧЕНКО Олени Олексіївни, народж. 1921 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я КУРЧЕНКА Кирила Івановича, народж. 1891 р.

Пашпорт, трудова книжка, довідка з місця роботи та пенсійна книжка на ім'я МОЗГОВОЇ Анастасії Григорівни, народж. 1895 р.

Пашпорт на ім'я ЖУРАХІВСЬКОЇ Одарки Володимирівни, народж. 1898 р.

Пашпорт на ім'я МАЛЦЕВА Аврама Федоровича, народж. 1881 р.

Пашпорт на ім'я КРАСНОНОС Марії Омелянівни, народж. 1903 р.

Військовий кв. та шоферське посвідчення на ім'я КРАСНОНОСА Василя Микитовича, народж. 1910 р.

Пашпорт, метрика, довідка про звільнення з сибірських трудових таборів на ім'я ДІДЕНКА Миколи Володимировича, народж. 1909 р.

Пашпорт на ім'я ПАВЛОВСЬКОЇ Явдоси Василівни, народж. 1922 р.

Пашпорт, пенсійна книжка на ім'я ХАЛБАНДОВОЇ Марії Юстимівни, народж. 1889 р.

Пашпорт на ім'я ЗОРІЧА Нахома Микитовича, народж. 1876 р.

Пашпорт і шоферська книжка 2 категорії на ім'я МІРОШНИЧЕНКА Олександра Федотовича, народж. 1907 р.

Пашпорт та метрика на ім'я РУМІЛОВОЇ Уляни Авраамівни, народж. 1919 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ЛЕЩІНСЬКОЇ Олександри Василівни, народж. 1910 р.

Пашпорт на ім'я АРХНОВОЇ Антонії Василівни, народж. 1924 р.

Пашпорт на ім'я РУБЦОВОЇ Ольги Іванівни, народж. 1885 р.

Пашпорт на ім'я ЖУРБІНОЇ Сарри Рувимівни, народж. 1896 р.

Пашпорт та метрика на ім'я БРАВЧУК Тетяни Максимівни, народж. 1885 р.

Військовий квиток та трудова книжка на ім'я СИВОЛАПА Олексія Степановича, народж. 1901 р.

Пашпорт на ім'я СОБОЛЕВСЬКОГО Олександра Євстафійовича, народж. 1890 р.

Пашпорт на ім'я БЕДЛЕР Ваплага Федосійовича, народж. 1883 р.

Пашпорт на ім'я ОВЕЧЕНКОВА Володимирі Васильовича, народж. 1882 р.

Пенсійна книжка на ім'я ЛІЩЕНКА Мусія Марковича, народж. 1869 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я ПАВЛЕНКА Федора Карловича, народж. 1898 р.

Пашпорт на ім'я ШКЕЛЬ Євгена Сергійовича, народж. 1901 р.

Пашпорт на ім'я НАДВОДНЮК Оксани Семенівни, народж. 1909 р.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я КОРИШУНА Степана Федоровича, народж. 1891 р.

Пашпорт на ім'я ПОПОВОЇ Євгени Михайлівни, народж. 1913 р.

Пашпорт на ім'я РУДОВО Тимотія Костянтинівича, народж. 1880 р.

Пашпорт на ім'я СОКОЛОВОЇ Ольги Іванівни.

Пашпорт та метрика на ім'я МУШЕР Антоніни Іванівни, народж. 1913 р.

Пашпорт та довідка про шлюб на ім'я ОВІСТУН Лариси Степанівни, народж. 1910 р.

Пашпорт на ім'я ХОМЕНЧУК Віри Емануїлівни, народж. 1914 р.

Пашпорт на ім'я ПОПЕНКО Наталі Василівни, народж. 1918 р.

Пашпорт на ім'я ПОГОРЖЕЛЬСЬКОЇ Ганни Ничипорівни, народж. 1900 р.

Пашпорт на ім'я ДОЛЖЕНКОВОЇ Клавдії Ісаївни, народж. 1908 р.

Пашпорт на ім'я ІЛІЯШЕНКО Анастасії Кононівни, народж. 1921 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ШПАКОВОЇ Ольги Тихонівни, народж. 1921 р.

Пашпорт на ім'я БАРАШОВА Федора Олексійовича, народж. 1900 р.

Пашпорт на ім'я ВОЛЕНКА Бориса Івановича, народж. 1893 р.

Пашпорт на ім'я САДОВСЬКОЇ Олександри Михайлівни, народж. 1913 р. та метрика на ім'я САДОВСЬКОГО Віктора Григоровича, народж. 1936 р.

Пашпорт на ім'я ГАРНИК Ганни Данилівни, народж. 1917 р.

Метрика на ім'я ПОНОВОЇ Марії Іванівни, народж. 1916 р.

Пашпорт та метрика на ім'я ТИМЧЕНКО Ірини Тимофіївни, народж. 1921 р.

Пашпорт на ім'я ГРИНА Кузьми Кирилівича, народж. 1883 р.

Пашпорт на ім'я ДЖУЛАКІДЗЕ Пантелеймона Семеновича.

Пашпорт на ім'я КУЦОВА Ничифора Артемовича, народж. 1876 р.

Пашпорт на ім'я БИРІЛІКОВОЇ Неоніи Ілліївни, народж. 1915 р.

Пашпорт на ім'я МОЛОСТОВОЇ Катерини Хомової, народж. 1915 р.

Пашпорт та шоферський кв. на ім'я БУТАРИНА Костянтин Павловича, народж. 1923 р.

Пашпорт на ім'я ПАНІРАТОВИЧ Олени Іванівни, народж. 1893 р.